

VUELTA (II)

Plaza, heroi sense coronament

La segona etapa de la "Vuelta" que s'ha corregut entre Estepona i Priego de Córdova, ha vist el triomf del corredor luxemburguès englobat en l'equip holandès "Frisol", Roger Gilson.

L'etapa, de 224 quilòmetres, transcorre per les províncies de Màlaga i Córdova. En la mateixa hi havia algunes pujades i acabava en un petit coll de 670 metres. De tota manera, no és la cota més alta, perquè anteriorment havia calgut escalar l'Alto del Nojón i el Puerto de Ojen, el primer de tercera categoria i l'altre de segona, a part d'una altra collada no gaire pronunciada.

Les metes volants han estat situades a Antequera, a 134 quilòmetres de la sortida i a Cabra, a 30 de la meta final. L'etapa ha transcorregut per San Pedro de Alcántara, Marbella, Cartama, Aljama, Encinas Reales, Lucena i Carcabuey abans d'arribar a Priego de Córdova.

En el quilòmetre trenta de l'etapa s'han destacat els corredors Lindez, Loos, Balagué i Pronk, però en el 33 han estat caçats. Pel Puerto de Ojen, Abilleira és el primer, seguit per Oliva, Agostinho, Kuiper, Loos, Ocaña i el gran grup, molt fragmentat. De totes maneres, pel quilòmetre 55 ja són tots junts altra vegada a excepció de quatre o cinc que s'havien quedat enrera en pujar el port.

En el quilòmetre 64 es destaca Plaza, de l'equip Novostil, però ningú no dona importància al fet. Tanmateix, Plaza, ajudat pel vent a favor, va anar incrementant l'avantatge, que en el quilòmetre 68

era ja de 58 segons. Pel quilòmetre 77 s'havien convertit en 3,29 minuts i per l'avituallament de Pizarra la diferència era de 6,25.

Per l'Alto del Alamo l'avantatge de Plaza és ja de 7,44 minuts respecte d'Abilleira, Martins, Kuiper, Agostinho, Loos i el gran grup, novament molt fragmentat. Quasi tots els que havien passat en primer lloc pel coll anterior, ho han fet també en aquest. Al quilòmetre 116, la diferència de Plaza és de 8,25. Fou el seu màxim avantatge perquè a partir d'aquest punt, les diferències s'anaren ascurçant.

Per la meta volant d'Antequera continua en solitari Plaza encara que a 6,16 minuts passen Verplancke, Martins, Van der Haute i el gran grup, molt dispers. Per la segona zona d'avituallament, l'avantatge s'ha reduït a 5,03 minuts que es converteix en 4,08 en el quilòmetre 165. En el 171 porta només 3,01 minuts de diferència sobre Perurena que havia saltat de l'escamot però que només havia aconseguit 16 segons d'avantatge. En arribar al quilòmetre 173, el gran grup arreplega Perurena mentre que Plaza es només a 1,25.

Per la meta volant de Cabra és encara Plaza qui la passa en primera posició, però l'escamot s'acosta a gran velocitat. Hi passen Verplancke i Jacques precedint als altres. Quan s'arriba al quilòmetre 200, l'heroi del dia, Plaza, és absorbit. La seva escapada havia durat 136 quilòmetres. Per l'Alto del Mojon transiten per aquest ordre: Oliva, Torres i Martínez Heredia. Novament el gran grup s'estira i acaba trencant-se en nombrosos grups. Però en el descens, de cara ja a la fita, molt propera, tot hom comença a perdre posicions. Quan falta un quilòmetre solament, salta Gilson per a obrir camí al seu company Theo Smith, molt ràpid en les arribades, però aquest roman com clavat en la petita rampa que precedeix la meta i el luxemburguès es troba sorprenentment sol al cap de tothom perquè Karstens, que també havia esprintat, cau a terra juntament amb Elorriaga i quatre corredors més. L'altre circumstància que propicia el triomf de Gilson és que un dels altres esprinters de la "Vuelta", Domingo Perurena, en l'esforç darrer, posa en el canvi el 15 quan en realitat volia posar el 19. El resultat és que Perurena es queda també clavat i no té cap opció al triomf final que, si no fos pel seu contratemps hagués pogut disputar a Smith, Karstens, Elorriaga i els altres que van caure.

I és d'aquesta manera, doncs, que Gilson, en trobar-se sol, aprofita l'avinentosa. De totes maneres, amb un segon de diferència entra Perurena, seguit de Thurau, De Cauwer, Verplancke, etc. El temps del guanyador ha estat de 6 min., 29 seg., 25 dècimes.

BREU

BOXA. — Carlos Monzón assegura que venceria el colombià Valdés al vuitè assalt del combat que sostindran a Mònaco per unificar el títol mundial dels mitjans.

ESQUÍ. — Juan Manuel Fernández Ochoa s'ha classificat finalment al quart lloc de l'eslalom gegant del Gran Premi Isola 2.000. En l'eslalom especial, Juan Manuel ha obtingut el vuitè lloc. Ambdues proves han estat guanyades pel suís Lüscher.

FUTBOL. — La selecció nord-americana de futbol, formada quasi tota per grans jugadors internacionals que en els seus darrers anys en actiu han anat a raure als novells equips dels EUA, jugarà contra les seleccions de Brasil, Gran Bretanya i Itàlia el mes de maig vinent amb motiu de disputar-se la copa "Bicentenari". Entre els jugadors seleccionats figuren Pelé, Best, Marsh, Simoes, Clements, Miffin, etc. De moment no hi figuren Bobby Moore i Chinaglia.

— El president de l'Alacant convocà una conferència de premsa per informar de l'adquisició de terrenys per construir el nou camp del club.

— Encara que el iugoslau ho nega, a Màlaga s'afirma que Pavic ha rebut una oferta per entrenar l'Ajux en substitució de Rinus Michels.

— El Barcelona At. segueix líder de la Segona Divisió en el Trofeu de la Correcció, que atorga el Gremi de Fabricants de Sabadell. En aquesta classificació el Tarragona ocupa el 10è lloc mentre que el Terrassa és 12è, el Castelló 19è i el Sant Andreu 20è.

MUNTANYISME. — Per causes alienes a la seva voluntat, la Federació Catalana de Muntanyisme s'ha vist obligada a ajornar al dia 14 de maig la celebració del tradicional "Sopar dels muntanyencs" que tindrà lloc al local de consuetud, i en el curs del qual seran lliurats els premis i guardons otorgats a entitats i muntanyencs per les Federacions Espanyola i Catalana. També es lliuraran l'XIè Premi Sant Bernat 75, convocat per la Federació Catalana a l'autor del treball premiat.

NATACIÓ. — La nedadora Lúcia Larrosa, del C.N. Sabadell, ha establert un nou rècord d'Espanya de 1.500 metres lliures en recórrer-los en 18,21,3. L'anterior rècord, el posseïa la mallorquina Antònia Real en 18,31,8. La nova marca s'ha produït en la piscina coberta, de 25 metres, del C.N. Sabadell.

PILOTA BASCA. — S'ha creat a Igualada el I Trofeu Sant Jordi. Diumenge s'enfrontaran el Club Natació Barcelona i l'Ateneu Igualadí a partir de les onze. Els partits se celebraran al nou frontó inaugurat el setembre passat.

MADRID - BARCELONA

Neeskens, baixa probable

A mitja tarda d'ahir, l'equip del Barcelona sortí cap a Madrid per a jugar aquest vespre un partit molt important contra el Madrid. Diem que el partit és important malgrat que el Barça ja ha perdut pràcticament la Lliga, de la mateixa manera que ningú no dubta que el Real, al qual li queda un desplaçament prou fàcil a Granada, quasi bé es pot dir que l'ha guanyada.

Pel cantó blanc, l'equip madrileny no es pot permetre el luxe d'un mal resultat al seu camp, resultat que només afavoriria a l'Atlètic, ja que és molt difícil que el Barcelona conquereixi els sis punts que li falten per disputar i superar els dos equips madrilenys per gol average. Pel costat blaugrana tant la victòria com la derrota podrien dur, implícites, moltes conseqüències.

Per començar, si és el Madrid el guanyador del partit, la mala maror que s'ha començat a gestar durant aquesta setmana de forma decidida continuaria en sentit ascendent en espera d'un triomf a la Copa que, si no es produeix, podria significar clarament una renovació de la directiva o, almenys, una modificació d'alguns dels seus càrrecs importants.

En l'ordre tècnic resultaria un fracàs per a les idees —diguem-ho clar— totalitàries d'"El Rei, Sa Magestat Johan Cruyff I", l'home que vol fer i desfer intervenir en la formació de l'equip a cada partit, que vol ser consultat a l'hora de contractar un nou entrenador; clar que, amb aquesta derrota, a l'holandès sempre li quedaria el recurs de dir que amb un sol partit no n'hi ha prou per a posar en marxa tot el seu pla d'acció, que és, més o menys, el que manifesten tots els preparadors respecte d'un any de labor.

DIFICULTATS D'UNA VICTORIA

En canvi, una victòria podria ser més perillosa, sobretot si, l'altre diumenge —com és d'esperar— es repetís. El resultat constituiria un immobilisme directiu i, en tot cas, unes declaracions del caire "ja hem posat el remei necessari", un remei tal com posar l'equip en mans d'un jugador que ha demostrat ser ge-

nial però que també ha deixat veure ben clar que quan no vol no juga.

En tot l'afar, el millor paper ha estat el de Laureano Ruiz, que ha acceptat el càrrec de preparador fins a final de temporada però que en realitat ha posat aquest càrrec a disposició de Cruyff, perquè ell ho ha volgut o perquè ho ha desitjat la directiva. Així, ahir, després de l'entrenament del matí, Ruiz ens digué als informadors quins eren els jugadors més o menys indisponibles, confirmant que Rife seguia amb febre —malgrat haver entrenat—, que Neeskens es queixava d'un turmell com a reflex d'una dolència de genoll i que Cruyff es queixava, altre cop, del tendó d'Aquilles, però no ens digué qui havia decidit que Artola, Tomé, Torres, Mir, Clares i Fortes restaven a Barcelona i les úniques paraules que sonaven a autoritat foren que Asensi reapareix amb seguretat.

De tot el que hem dit es dedueix fàcilment que la composició de

l'equip no se sabrà fins a darrera hora. Podria ser amb Mora a la porteria, amb Albadalejo, Miguell, Costas y De la Cruz a la defensa, Marcial, Asensi i Sánchez al mig camp i Rexach, Cruyff i Heredia al davant, si es confirmessin les baixes de Rife i Neeskens, les més probables. Una altra cosa seria que Cruyff s'hagués de substituir a ell mateix.

ENCARA NO S'HA INFORMAT QUI ES EL NOU ENTRENADOR

Aquesta situació, d'altra banda, no pot durar completament en mans de Cruyff sol, qui necessita, almenys, d'un preparador físic i adhoc tècnic, que l'ajudi en la tasca però que, com un home més, accepti les seves decisions. El Barcelona fa prop d'un mes que ja té aquest nou preparador, el nom del qual no ha estat encara comunicat per Montal als companys de Junta.

ESPANYOL - ATLETICO

Interessos per a tots

Demà, l'Atlético de Madrid visitarà Sarrià quan només falten tres partits per a acabar la Lliga. L'equip del Madrid, si vol tenir opció al títol, ha de guanyar forçosament l'Espanyol. Ara bé, l'Espanyol, si vol jugar la temporada que ve la copa de la UEFA, li interessa així mateix guanyar aquest partit.

Per tant, podem veure un match molt disputat, perquè no hem d'oblidar que els roig-i-blancs, supeditats al comportament del Madrid, tenen després la visita del València, visita teòricament fàcil, per a anar després al camp del líder en la darrera jornada i, allà, tot pot esdevenir-se. Repetim, però, que estan condicionats pels resultats de Madrid, contra el Barcelona i el Granada respectivament.

L'Espanyol, per a aconseguir un lloc en la Copa de la UEFA, ha de quedar classificat en quart lloc, com a mínim, perquè, si no és així i conserva el seu cinquè lloc, haurà d'esperar que un dels quatre equips

que el precedeixen guanyi la Copa. I no hem d'oblidar l'Hércules que, al seu darrer, està a punt de produir algun disgust si algú es distreu.

Sembla, doncs, que contra l'Atlético jugaran els mateixos homes que guanyaren diumenge passat a Granada, perquè ara no és aconsellable fer canvis: Borja, Ramos, Ferrer, Verdugo, Osorio, Ortiz Aquino, Cuesta, Solsona, Marañón, Fernández Amado i Caszely. Els de la capital segurament seran: Reina o Tirapu; Capón, Heredia, Eusebio, Díaz, Bermejo, Adelardo, Leal, Aguilan, Ayala i Leivinha.

L'àrbitre del partit serà Guruceta. En principi havia d'ésser Franco Martínez. Però aquest, en una carta adreçada al Col·legi Nacional d'Àrbitres, ha renunciat a fer de jutge d'aquest partit al·legant que en el passat Sevilla - At. Madrid, que ell va dirigir i en què va guanyar l'equip andalús per un gol a zero, la directiva de l'Atlético va fer unes manifestacions en contra d'ell. I ara no vol problemes.

Estrangers per al futbol anglès

A Anglaterra, des d'un punt de vista futbolístic, és a punt d'escalar la revolució. La Football Association, segons una informació que dimecres passat recollia "Stadio", és a punt de prendre la decisió d'obrir les portes als jugadors estrangers.

En efecte, a l'assemblea del 19 de maig vinent el concell directiu de la Federació proposarà —i ja és quasi segur que obtindrà— l'abrogació del període bianual de residència a Gran Bretanya, com a condició "sine qua non" perquè un jugador estranger pugui aspirar a un lloc en un equip professional anglès. Durant un segle, aquest requisit havia bloquejat qualsevol migració futbolística cap als clubs anglesos.

En prendre aquesta decisió, per altra banda inèvitament, la Football Association integrarà els reglaments propis als del Tractat de Roma que regulen l'activitat esportiva dins el Mercat Comú. Però amb això no s'acaba tot. També els futbolistes provinents de països fora del MEC podran integrar-se professionalment als equips britànics, si aquests en sol·liciten prèviament els corresponents permisos de treball.

A Londres preval l'opinió que els

principals clubs, freqüentment immersos en competicions europees, podran demostrar fàcilment a les autoritats britàniques que el caràcter internacional de llur "indústria" necessita el lliure accés als milions tal·lents, encara que no formin part del MEC.

Segons una informació del "Daily Express", d'ací a un any o dos començarà la migració cap a Anglaterra, sobretot, de jugadors escandinaus, holandesos i alemanys. Després d'haver posat en evidència els aspectes atractius del futbol anglès, tant des del punt de vista d'organització com del joc mateix, el diari escriu: "Encara tenim d'aprendre coses en certs sectors tècnico-tàctics i la importació d'estrangers conferirà noves i excel·lents dimensions a les orientacions futbolístiques angleses."

Mentrestant els anglesos tornen a exportar llurs futbolistes. Aquests dies, l'Hamburg alemany intenta d'adquirir els serveis de l'enfant terrible del Queens Park Rangers, Bowles, per 250 mil lliures esterlines.

FINAL DE COPA

La Football Association ha denegat una petició del govern a fi de retardar vint-i-quatre hores la data del possible desempat del partit final de la Copa entre el primera Manchester United i el segona Southampton.

La data prevista del 6 de maig coincideix, en efecte, amb les eleccions municipals britàniques. La FA ha transigit únicament per a un retard de quinze minuts; una hora abans de tancar els col·legis electorals.

Manresa: no als professionals

En aquests últims dies s'ha tornat a remoure el problema plantejat pels jugadors professionals del C. de D. Manresa, que han denunciat els seus contractes i s'han negat a jugar el dia del partit de l'Osca si no eren ateses les seves condicions. Com se sap, tot girava a l'entorn del lliurament, per l'ex-president, d'uns talons bancaris sense que hi haguessin diners. Això portà com a conseqüència que el Manresa dèu de fa uns partits jugués a tercera divisió amb juvenils.

En aquests últims dies s'ha dit que aquells jugadors i la Comissió Gestora que regeix el club havien arribat a un acord. Res de més incert, car la dita Comissió ha publicat una nota que, entre altres coses diu:

1— Que la situació de litigi entre els jugadors professionals i el club

es troba pendent del recurs fet per l'entitat al Comitè Jurisdiccional de la Federació Espanyola contra els acords adoptats pel Comitè Regional Jurisdiccional de la Catalana.

2— Que en una conversa entre els assessors jurídics d'ambdues parts es convingué de formular una proposta de transacció per part dels jugadors afectats, que seria sotmesa a la Comissió Gestora.

3— Que és inexacte que es considerés la reincorporació dels jugadors professionals, perquè els contractes havien estat rescindits pel Comitè Jurisdiccional de la Federació Catalana.

La nota va signada per Jenar Maza, president de la Gestora. Per la nostra part afegirem que la reincorporació no ha passat pel cap ni als de la Gestora, ni als aficionats, que tampoc no ho voldrien. És més, diumenge s'incorporarà algun altre jugador nou.

JOAN LLADO

Problemes per a l'Olimpiada moscovita

Si l'Olimpiada de Montréal sembla definitivament encarrilada, no es pot dir igual de la de Moscou el 1980, encara que la capital moscovita disposi de quatre anys per a planificar i realitzar-ho tot.

Certament, les autoritats soviètiques tenen la seguretat de no sofrir paralitzacions degudes a vagues, ni tampoc problemes de tipus polític o d'inflació monetària. Però sí que saben a Moscou que les places hotel·leres, malauradament, hi manquen, que la tecnologia local és feble i que la burocràcia sol anar més lenta que no convidaria.

Com a contrapartida d'aquestes deficiències, Moscou pot comptar amb el suport de tot el país, com es reflecteix en la composició del comitè d'organització que enclou, entre altres, el director nacional de Turisme, els principals responsables esportius del país, el ministre de Comunicacions i els secretaris d'Estat per a la Cultura, Sanitat, Finances, Afers Estrangers, Aviació i Defensa. Però encara que tothom treballi de ferm en aquesta feixuga tasca, la modernització de les instal·lacions existents comportarà una feina que preocupa els responsables de la futura Olimpiada. És clar, per altra banda, que encara falten quatre anys...